

वा० रा०

स्वशरीरमेव भगवदाज्ञयानित्योपस्थितमाहारंकुर्मि करोमि ॥ २० ॥ तदेवाह ॥ क्षयं नाभ्येतीति ॥ २१ ॥ कच्छं भूतस्य कच्छं प्राप्तस्य दृग्गोचरो मांकच्छाद्विमोक्षयेत्यर्थः ॥ न
नु कथमहमगस्य इति त्वयामगतस्तत्राहान्येषामिति ॥ कुंभयोर्निद्विजमृते भयादन्येषामत्र निर्मानुषे गतिर्नास्ति अतस्त्वमगस्य इति नीर्णीतमिति भावः ॥ २२ ॥ २३ ॥ ननु एत
द्दानस्यान्नदानत्वाभावात्कथं पुनरेतद्दानेऽपि दुःखमोक्षस्तत्राह ॥ इदमिति ॥ अस्य सर्वदत्त्वादेतद्दानं सर्वदानात्मकमिति भावः ॥ २४ ॥ तस्माद्यदिदं प्रयच्छामि तत्सर्वान्कामान्स

॥ १२० ॥

सोऽहं भगवतः श्रुत्वा देवदेवस्य निश्चयं ॥ आहारं गृहीतं कुर्मि स्वशरीरं द्विजोत्तम ॥ २० ॥ बहून्वर्षगणान्ब्रह्मभुज्यमानमिदं मया ॥ क्षयं ना
भ्येति ब्रह्मर्षेण त्विच्छापि ममोत्तमा ॥ २१ ॥ तस्य मे कच्छं भूतस्य कच्छादस्माद्विमोक्षय ॥ अन्येषां न गतिर्यत्र कुंभयोर्निमृते द्विजं ॥ २२ ॥
इदं मां भरणं सौम्यधारणार्थं द्विजोत्तम ॥ प्रतिगृहीष्वभद्रं ते प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ २३ ॥ इदं तावत्सुवर्णं च यनं वस्त्राणि च द्विज ॥ भक्षयं भो
ज्यं च ब्रह्मर्षे ददाम्याभरणानि च ॥ २४ ॥ सर्वान्कामान्प्रयच्छामि भोगांश्च मुनिपुंगव ॥ तारणे भगवन्मत्स्यं प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ २५ ॥
॥ तस्याहं स्वर्गिणो वाक्यं श्रुत्वा दुःखसमन्वितं ॥ तारणायोपजग्राह तदा भरणमुत्तमं ॥ २६ ॥ मया प्रतिगृहीते तु तस्मिन्नाभरणे शुभे ॥
मानुषः पूर्वको देहो राजर्षेर्विननाशह ॥ २७ ॥ प्रणष्टे तु शरीरेऽसौ राजर्षिः परया मुदा ॥ ततः प्रमुदितो राजा जगाम त्रिदिवं सुखं ॥ २८ ॥
तेनेदं शक्रतुल्येन दिव्यमाभरणं मम ॥ तस्मिन्निमित्ते काकुत्स्थदत्तमद्भुतदर्शनं ॥ २९ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० ३० अष्टसप्तति
तमः सर्गः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ तदाद्भुततमं वाक्यं श्रुत्वा गस्त्यस्य राघवः ॥ गौरवाद्दिस्मयाच्चैव भूयः प्रष्टुं प्रचक्रमे ॥ १ ॥

वभोगांश्च प्रयच्छामोति जानीहि ॥ तारणे तारणनिमित्तं ॥ २५ ॥ २६ ॥ मया प्रतिगृहीते तत्सुकृतबलादिति शेषः ॥ ननाशह पुनर्भक्षणाय नोपस्थितो भूदित्यर्थः ॥ २७ ॥
प्रमुदितः क्षुत्पिपासारहिततयाऽतिसंतोषं प्राप्तः ॥ २८ ॥ तस्मिन्निमित्ते स्वतारणरूपे निमित्ते ॥ २९ ॥ इति रामाभि० वा० ३० अष्टसप्ततितमः सर्गः ॥ ७८ ॥ तदेति ॥ १ ॥

३० कां०

॥ १२० ॥